

Aleg 1003

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie kupna realności na pomieszczenie biur Wydziału krajowego.

Wysoki Sejmie!

Z powodu stałego zwiększania się z każdym rokiem czynności Wydziału krajowego i idącego za tem wzrostu liczby osób, zajętych w jego biurach, a nadto z powodu powstania w ostatnich latach dwóch nowych biur krajowych tj. biura patronatu dla rękodzieł i drobnego przemysłu i biura opłaty szynkarskiej, okazuje się gmach sejmowy mimo rozszerzenia go w r. 1906 przez dobudowę skrzydła, za szczupły na pomieszczenie wszystkich biur.

Wymienione wyżej dwa biura, powstałe w r. 1911 i 1912 wymagały pomieszczenia dla 64 osób.

Jak szybkim i wielkim jest wzrost liczby osób, urzędujących w biurach Wydziału krajowego świadczą najlepiej następujące cyfry: w r. 1907 zajętych było osób 473. w r. 1912 jest zajętych osób 721, w przeciągu więc lat 5 wzrost o 248 osób.

Sprawa gmachu sejmowego była już dawniej przedmiotem dyskusji i uchwał komisji budżetowej i Wys. Sejmu. I tak przy debacie w komisji budżetowej nad preliminarzem budżetu na r. 1911, podniesiono przy rub. II. i to z wielkim naciskiem „liczne braki i niedogodności w urządzeniu gmachu sejmowego, dające się odczuć zarówno pp. Posłom, jak i samemu Wydziałowi krajowemu z powodu *rażącego* braku miejsca dla jego biur i urzędów“. Na podstawie tej dyskusji stwierdzono w obecności i po wyjaśnieniach ówczesnego Marszałka krajowego, że brakom tym można będzie zaradzić dopiero po przeprowadzeniu dobudowy w gmachu sejmowym albo „po nabyciu jednej lub *kilku* sąsiednich realności“.

Wys. Sejm zapatrywanie to podzielając, uchwałą z 16 listopada 1910 polecił Wydziałowi krajowemu aby „poruszone przez komisję budżetową niedogodności i braki w urządzeniu gmachu sejmowego, jak najspieszniej usunął, względnie dotyczące wnioski przedłożył“.

Stosownie do tej uchwały Wydział krajowy sprawozdaniem z dnia 17 listopada 1911 przełożył Wys. Sejmowi wniosek na wykonanie nadbudowy III piętra gmachu sejmowego od ulicy Kościuszki i nad traktem podwórzowym i nadbudowy II piętra nad salami komisijnymi przy głównej klatce schodowej — a otrzymawszy od Wys. Sejmu uchwałą z dnia 14 lutego 1912 upoważnienie do wykonania proponowanej nadbudowy a nadto upoważnienie do zaprowadzenia w gmachu sejmowym odpowiednich kaloryferów, do wykonania tych robót w czerwcu r. b. przystąpił. Roboty są w toku i w styczniu 1913 mają być ukończone.

I. ta jednak nadbudowa brakowi miejsca na pomieszczenie biur całkowicie nie zaradzi. Wydział krajowy idąc też dalej za wskazówkami komisji budżetowej, skorzystał z nadarzającej mu się sposobności i zakupił sąsiadującą od ul. Mickiewicza z gmachem sejmowym realność pod l. k. 1320^{2/4} przy ul. Mickiewicza l. 5 położoną za kwotę 750.000 koron.

Obszar gruntu tej realności wynosi 202 sążni kwadr., z czego zajmuje frontowy trzypiętrowy budynek z oficynami 536·90 metr. kwadr. zabudowanej przestrzeni, resztę tj. 189·10 metr. kwadr. zajmuje podwórze.

Po adaptacji tej realności na biura, która jak obliczono, kosztować będzie najmniej 20.000 kor. usuniętym zostanie, jeżeli nie w zupełności, to przynajmniej w znacznej mierze dotkliwie odczuwający się brak miejsca, zmuszający Wydział krajowy do wynajmowania obecnie na biura lokali, rozrzuconych, a więc dla urzędu niekorzystnych a bardzo drogich.

Całkowity koszt nabycia tej realności wynosi 800.000 kor.; a w szczególności cena kupna 750.000 kor., należność przenośna o ile fundusz krajowy nie otrzymałby od niej uwolnienia, 30.000 kor., kosztu adaptacji minimalnie 20.000 kor. razem 800.000 K.

Na pokrycie kosztów nabycia tej realności i jej adaptacji postanowił Wydział krajowy zaciągnąć pożyczkę amortyzacyjną w funduszu solnym.

Na podstawie niniejszego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie nabycia na pomieszczenie biur, realności pod l. k. 1320^{2/4} we Lwowie przy ul. Mickiewicza l. 5 położonej.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia na pokrycie kosztów nabycia i adaptacji tej realności pożyczki amortyzacyjnej w funduszu solnym w maksymalnej wysokości (80).000) ośmset tysięcy koron.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Łodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.